Galileo (Tirat)

Oyunun Adı: Galilei’nin Yaşamı
Yazar: Bertolt Brecht

GALILEO – (Ellerini göbeğinin üstünde kavuşturur, ders verir gibi) Boş zamanlarımda – şimdi boş zamanım çok – durumumu yeniden gözden geçirdim. Artık kendimi bir üyesi saymadığım bilim dünyasında benim için nasıl bir yargıya varılacağını düşündüm. Bir yün tüccarı bile, ucuza alıp pahalı satmanın yanı sıra, yün alışverişinin engellenmeden yürütülmesiyle de ilgilenmek zorundadır. Bu açıdan bilim yürekli kişilerin işi. Bilim, her şey üstüne bilgi sağlayarak insanları kuşkuya yöneltir. Öte yandan, prensler, toprak ağları, din adamları – dalaverelerini örtmek için – yokluk içinde çoğunluğu, boş inançlarla, çağ dışı masallarla avuturlar. Süregelen yokluğun, sarp kayalar gibi çetin aşılmaz ve yıkılmaz olduğunu benimsetmeye çalışırlar. Şimdi, böyle bir ortamda, bilimin yeni bir buluşu olan kuşku halkın çok hoşuna gitti. Teleskopu elimizden kapar kapmaz tepedeki düşmana diktiler gözlerini. O bencil, acımasız adamlar birden bilimin soğuk elini hissettiler boğazlarında. Sağlam bildikleri toprağın, ayaklarının altından kayıp gittiğini anlar anlamazda bizlere sus payı önermeler, göz dağı vermeler, başladı. Zayıf yaratıklar için karşı konması güç şeylerdir bunlar. Ama, bir yandan halka sırtını çevirip öte yandan bilim adamlığını sürdürmek, olabilir mi? Bence bilimin tek amacı insanoğlunun yükünü hafifletmek, acılarını dindirmek olmalıdır. Eğer bilim adamları bencil efendilerine boyun eğer, yalnızca bilmiş olmak için bilgi biriktirmekle yetinirlerse, bilim sakatlanır, yeni bulunan makinalar da ancak insanlığın ezilmesine yeni yollar açmaya yarar. Belki zamanla bulunabilecek her şeyi bulursunuz. Ama bu yolda ilerledikçe insandan bir o kadar uzak düşmüş olursunuz. Aradaki uçurum zamanla öyle derinleşir ki bir gün bakarsınız, bilim adamlarını sevince boğan bir başarı, yeni bir buluş, öte yandan bütün dünyayı saran bir korku çığlığıyla karşılanır. Bilim adamı olarak eşsiz bir olanak geçmişti elime. Benim zamanımda gök bilim sokaklara dökülmüş, çarşıya pazara ulaşmıştı. Bu olağan üstü durum bir tek kişinin direnmesinin büyük yankıları olabilirdi… Üstelik, şimdi düşünüyorum da Sarti, gerçek bir tehlikeyle karşı karşıya kalmadım, ben, birkaç yıl boyunca baştakiler kadar güçlüydüm. Ama, efendilerin eline bıraktım tüm bilgimi. İster kullansınlar, ister kullanmasınlar, ya da kötüye kullansınlar, kendi amaçları doğrultusunda dilediklerini yapsınlar diye. (Virginia girmiştir.) Bilime ihanet ettim ben. Böyle davranan birinin bilim adamları arasında yeri yoktur artık.